

Иступање првог потпредседника Владе Србије и министра спољних послова Ивице Дачића на годишњем састанку министара спољних послова Вишеградске групе и Западног Балкана на тему „Убрзавање проширења на западном Балкану који је одржан данас у Будимпешти:"

„Даме и господо,

Захваљујем на позиву за још један састанак у овом формату који сматрам важним за размену ставова и мишљења од заједничког интереса за два региона. Питања безбедности су актуелнија него икад, међутим политички моменат и безбедност су две ствари које иду заједно и не могу се раздвојити. У том контексту када се говори о убрзању европских интеграција држава региона, а самим тиме и Србије, постоји неколико ствари које треба споменути, о којима се мора размишљати и евентуално, пронаћи нови одговори за питања која нас већ неко време држе „политички будним“.

Како убрзати ЕУ интеграције Србије је питање које није само тема овог панела и конференције, већ свакодневни радни задатак са којим се српска администрација и друштво у целини сусрећу. Наш главни спољнополитички и економски приоритет је пуноправно чланство у ЕУ. Ту нема никакве дилеме, покушаји да се наша спољна политика представи као седење на две, три или-не-знам-колико столица није тачна. Врло јасно свим нашим партнерима у свету кажемо куда идемо. Не би требало стално оцењивати наше односе са источним партнерима, јер су они традиционални, пријатељски и имају снажан економски сегмент.

Ви знате да се већ дуже време говори о замору од проширења у државама чланицама, пре свега у државама које су оснивачи ЕУ. Нас је, ипак, обрадовало иступање председника Европске комисије Жан-Клод Јункера пре неколико недеља, за које се надамо да ће и чланице подржати, у коме је позвао на креирање и имплементацију стратегије за успешно приступању Србије и Црне Горе у ЕУ до 2025. године, као водећих кандидата из региона. Ми мислимо да је ово остварив циљ. Србија је, од 21. јануара 2014.

године, када су започели преговори о приступању ЕУ, отворила 10 од укупно 35 преговарачких поглавља. Ту управо и видимо проблем. У протеклим годинама, створена је вештачка теза у оквиру ЕУ, рекао бих неутемељена у сваком смислу, да не треба да се отвара више од два поглавља током једног председавања, како се не би створила погрешна слика о „пребрзом“ преговарачком процесу. Реално, садашњи темпо отварања поглавља је недовољан и не осликава право стање ствари о спремности Србије за преговарање о чланству. Садашњи темпо је чисто политички лимитиран, због унутрашњих проблема у неким државама чланицама. Такав приступ неће довести до жељеног резултата за обе стране. Не треба да подсетим да отварање поглавља никако не значи и затварање поглавља, већ је у интересу свих, као у случају поглавља 23 и 24, да се она отварају на основу квалитета преговарачких позиција и оствареног напретка у реформама.

Даме и господо,

Постоји још један елемент на основу чијег решавања би могло да дође до убрзања преговарачког процеса, а он такође итекако утиче и на свеукупну безбедносну ситуацију у региону. О томе смо говорили више пута, о томе стално упозоравамо, а то је да се отворена билатерална питања решавају искључиво у међусобном политичком дијалогу, а не да се та питања користе као инструмент, средство, за условљавање и успоравање процеса преговора. Наравно, свесни смо да се ово чини искључиво из дневнополитичких интереса, али ЕУ институције и друге државе чланице морају да покажу политичку вољу и укажу на неопходност да се таква питања ставе ван процеса приступних преговора. Такав приступ отвореним билатералним питањима неће ниједној чланици донети посебну корист, самим тиме ни целој ЕУ. Ми смо спремни да са свима заједнички радимо на решавању билатералних питања, али тај процес мора бити политички реалан, ослобођен предрасуда, политичких условљавања и старе политичке фразеологије.

Дозволите ми да укажем и на још једно, можда и на најважније, најкомпликованије питање, које има великог утицаја на брзину нашег преговарачког процеса. Сматрамо да реформски напори Србије треба да буду у потпуности препознати од ЕУ и валоризовани отварањем нових поглавља, у складу са напретком који у сваком поглављу остваримо. Повезивање процеса нормализације односа Београда и Приштине и отварање других преговарачких поглавља може имати штетне и успоравајуће ефекте по процес европских интеграција Србије. Бескрајно инсистирање да се напредак у преговарачком процесу веже по сваку цену са напретком у дијалогу Београд-Приштина, не само да представља непотребно бирократско успоравање, већ је и политички штетан. Дозволите ми да укажем на једну чињеницу, која постоји само код преговарачког процеса Србије. Мониторинг дијалога Београд-Приштина, као критеријум за отварање преговарачких поглавља, је потпуна новина и јединствена у нашем случају. Међутим, императив је да и државе чланице ЕУ прихвате чињеницу да дијалог и напредак у дијалогу не зависи само од спремности Београда. Увођење „треће стране“ у оцену нашег напретка је непотребно компликовало ствари и доводи, што је јасно видљиво, до успоравања процеса преговарања, чак и у случајевима када за то није одговоран Београд. Питање нормализације односа на релацији Београд-Приштина треба да буде искључиво у оквиру Поглавља 35, а не да се прави паралелизам између овог и других поглавља, нити да се

ово поглавље представља као услов свих других поглавља. Инсистирање на таквом ставу ће донети много више политичке штете него што су то у стању да виде многи учесници у овом процесу.

Хвала."

{youtube}Wqsb1RVYV0{/youtube}

{youtube}sdx4fVv1fCk{/youtube}